



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: J. P., nar. X,
bytem X,
zastoupené Mgr. Karlem Kolářem, advokátem,
sídlem Pařížská 227/20, 400 01 Ústí nad Labem,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.3.2022 č.j. X, o invalidní důchod,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Karlu Kolářovi se přiznává odměna ve výši 10.972,- Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně a jímž bylo potvrzeno rozhodnutí žalované č.j. X ze dne

5.8.2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Cheb ze dne 1.7.2021 žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20 %.

2. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že k otázce zdravotní indispozice žalobkyně je doložená jediná lékařská zpráva ze dne 6. 11. 2018, ze které není patrné, od jaké doby jsou diagnózy stanoveny. Napadené rozhodnutí je formalistické, nevychází ze skutečného skutkového stavu, nezohledňuje dostatečně skutečný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně. Vzhledem k doložení další lékařské zprávy žalobkyně ze dne 8.8.2022 od J. T., všeobecného lékaře v SRN bylo zjištěno, že omezení žalobkyně jsou rozsáhlejší: benigní esenciální hypertenze, disfonie, tj. porucha řeči, koktání, bolesti bederní páteře útlakem nervového kořene, posunutí plotýnky, nádor histogeneticky vycházející z buněk hladké svaloviny, posun obratle, urgentní inkontinence, hypercholesterol, recesivní depresivní porucha. Žalobkyně sice právo vyjádřit se k napadenému rozhodnutí formou námitek formálně měla, ale měla za to, že vzhledem k jejímu nepříznivému zdravotnímu stavu se dostatečně bránit ani nemohla.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že žalobkyně je trvalým pobytem v Německu. Z tohoto důvodu žalovaná posuzovala invalidní důchod s přihlédnutím k nařízení 883/2004. Vzhledem k té skutečnosti, že jednou z podmínek vzniku nároku na invalidní důchod je vedle vzniku invalidity i podmínka získání potřebné doby pojištění (§ 38 písm. a) a § 40 zdp), a s ohledem na tu skutečnost, že Česká republika není uvedena Příloze VII nařízení 883/2004, což znamená, že nebyla uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 nařízení 883/2004, invalidita žalobce byla posuzovaná výhradně podle českých právních předpisů. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 21.3.2022, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp, a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Soud doplnil dokazování o lékařský posudek posudkové komise MPSV ze dne 14.2.2023. Žalobkyni byla opakovaně zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Cheb ze dne 1.7.2021 nebyla shledána invalidní. Žalobkyně namítá, že je velmi nemocná a nemůže nikam chodit. Namítá, že dělala těžkou práci, kterou by nezvládl ani některý muž. Žádá o zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání invalidního důchodu. Jedná se o 66letou posuzovanou, která není vyučena, pracovala jako švadlena, servírka, myčka, pomocná dělnice, poté 4/02-4/09 v evidenci ÚP, následně v

Německu v domácnosti dosud. Posuzována tedy byla jako pomocná dělnická profese. Dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace ortopeda při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě spondylolistézy L5/S1 prvního stupně. Trpí degenerativními změnami páteře se spondylolistézou L5/S1 s pokročilou osteochondrozou a spondylartrózou L5/S1 a L 4/5. Chůze normální, chůze po patách a špičkách oboustranně dobře možná. Skákání na jedné noze oboustranně možné. Chůze po laně s otevřenými očima jistá, se zavřenými očima jistá. PK MPSV je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Cheb i s posudkovým hodnocením námitkového řízení, a konstatuje, že u posuzované se jedná o lehké funkční postižení, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 20 % podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 Vyhl. č. 359/2009 Sb. Není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 20 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Schopna práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. PK MPSV považuje za bezpředmětné opakované posuzování výše jmenované, neboť od roku 2002 byla v evidenci ÚP, od roku 2008 žije v Německu, je v domácnosti a nemá sociální pojištění.

6. Žalobkyně v žalobě především namítala svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím o nepřiznání invalidního důchodu odůvodněným obecným tvrzením, že je velmi nemocná. Soud neshledal tuto námitkou důvodnou s ohledem na to, že se žalobkyně předloženými lékařskými zprávami zabývaly všechny 3 posudkové komise a dospěly ke shodnému závěru, že potíže žalobkyně snižují její pracovní schopnost pouze o 20 %, tedy že žalobkyně není invalidní. Soud považuje v soudním řízení provedený posudek posudkové komise MPSV za přezkoumatelný, dostatečně podrobný a logicky zdůvodněný a s jeho závěrem se soud ztotožnil.
7. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí vycházela ze stejných podkladů jako správní orgány a neshledala v jejich postupu žádné pochybení. Hlavní zdravotní postižení žalobkyně (vertebrogenní algický syndrom) bylo zhodnoceno jako snižující pracovní schopnost do 20%, tudíž žalobkyni nevznikl nárok ani na první stupeň invalidního důchodu. K dalším zdravotním postižením nebylo přihlédnuto z důvodu nemožnosti jejich prokázání.
8. V další části žaloby žalobkyně popisovala svoji nepříznivou sociální situaci, zejména upozorňovala na skutečnost, že nemají s manželem moc peněz. Špatná sociální situace žalobkyně však nemůže být předmětem tohoto soudního řízení, v němž se jedná pouze o posouzení zákonnosti rozhodnutí o tom, zda žalobkyně je či není invalidní. Tj. bylo soudem zkoumáno, zda správní orgány řádně posoudily na základě dostupných zpráv zdravotní stav žalobkyně a zda tento zdravotní stav neodůvodňuje přiznání invalidity.

9. Rozhodnutí o invalidním důchodu naopak nelze vydat na základě přezkumu sociální situace žadatele, v takovém případě by se muselo jednat o řízení o žádosti o některou sociální dávku na základě hmotného zabezpečení nebo hmotné nouze.
10. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl (*výrok č. I. rozsudku*).
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (*výrok č. II. rozsudku*).
12. Náklady ustanoveného právního zástupce byly přiznány ve výši uplatněné advokátem Mgr. Karlem Kolářem, a to v celkové výši 10.972,- Kč, sestávající ze dvou úkonů po 2.000,- Kč navýšených o 100% z důvodu použití německého jazyka (převzetí a příprava zastoupení, podání ve věci samé - odstranění vad žaloby), dále účast na jednání soudu po 1.000,-Kč, 3x RP po 300,-Kč, cestovné 2.888,- Kč, náhrada za promeškaný čas (8x30 min) 800,- Kč, náhrady za poplatky spojené s komunikací s žalobkyní do zahraničí 484,-Kč, 3x sdělení soudu po 300,- Kč. (*výrok č. III. rozsudku*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 24. dubna 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně